

poněvadž tento úbytek při celkové váze 10.210 kg nebyl zevně, totiž oku znatelným, nýbrž mohl býti zjištěn teprve převážením, a poněvadž o vyšetření úbytku železnicí bylo v čas zažádáno, jsou všechny podmínky Šu 97 (2) čís. 4 žel. dopr. ř. splněny, pročež musilo v tomto směru býti obnoveno rozhodnutí prvního soudu.

Čís. 5297.

Placena-li vyrovnací splátka o tři dny později, obživuje (i podle práva platného na Slovensku), najmě, bylo-li ve vyrovnání obživnutí pohledávky stanoveno pro nedodržení lhůt, celá pohledávka. Lhostejno, že věřitel splátku přijal.

(Rozh. ze dne 22. září 1925, Rv II 550/25.)

Žalobce zavázal se v nuceném vyrovnání, jež bylo schváleno dne 24. dubna 1924 sedříi v Košicích, zaplatiti věřitelům, mezi nimiž byla i žalovaná firma, 40% kvotu v měsíčních lhůtách, počínajíc 1. zářím 1924 pod ztrátou lhůt a obživnutím původní pohledávky. Žalobce vplatil pro žalovanou měsíční splátky na poštovním úřadě v Košicích složenkou poštovního a šekového úřadu ve dnech 3. září, 3. října a 7. listopadu 1924. Žalované byla napotom povolena exekuce na žalobcovy movitosti ku vydobytí celé původní pohledávky. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce zastavení, po případě zrušení této exekuce, uváděje, že za den placení nutno považovati den poukázání splátek u poštovního úřadu, že nepatrné opozdění se vubec nepovažuje za významné opozdění a že strana žalovaná splátky bez námitek přijala. Žalovaná namítla, že o dobropisu splátek byla uvědoměna poštovním a šekovým úřadem v Praze teprve ve dnech 6. září, 6. října a 10. listopadu. **P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e** žalobu zamítl. **D ů v o d y:** Dle názoru soudce jest ovšem považovati za den zapravení splátky den, kdy splátka byla žalobcem prostřednictvím šekového úřadu poukázána v Košicích žalované, nikoli den, kdy žalovaná byla šekovým úřadem o dobropisu vyrozuměna. Než soudce nesdílí názor žalobcův o nepatrném prý a bezvýznamném opozdění ve lhůtě splatnosti o tři dny, neboť dle Šu 57 vyr. ř. ve znění čl. III. zákona ze dne 26. dubna 1923, čís. 99 sb. z. a n., také nevčasné a neúplné splnění potvrzeného vyrovnání dlužníkem zrušuje pro všechny věřitele ve vyrovnání poskytnutou slevu a ostatní výhody. Kromě toho v potvrzeném nuceném vyrovnání jest výslovně uvedeno, jak nesporno, že splátky mají býti činěny vždy prvního každého měsíce, počínaje 1. zářím 1924 pod ztrátou lhůt a obživnutím původní pohledávky. Zapravila-li strana žalující splátky místo 1. září a 1. října teprve 3. září a 3. října, nehledíc ani k tomu, že 1. září a 1. října nebyla ani neděle ani svátek, obživla sama sebou původní pohledávka strany žalované, a nebylo s její strany zapotřebí činiti nějaké námítky. Ostatně nejsilnější námitkou žalované bylo podání žádosti za povolení exekuce, a nelze žalované předpisovati, zda, kdy a v jaké lhůtě musí podati námítky proti nedodržení lhůty po případě žádosti za povolení exekuce. **O d v o l a c í s o u d** uznal podle žaloby. **D ů v o d y:** V tomto

sporu jde o námitky proti exekuci dle §u 36 odstavec prvý ex. ř. Uvádí-li odvolatel, že věc, pokud jde o splatnost celé pohledávky vymáhající strany, zde žalované firmy, posuzovati se měla dle zákonů slovenských, činí tak právem. První soud dovozuje totiž ve svém rozsudku, že dle §u 57 vyr. řádu ve znění článku III. zákona ze dne 26. dubna 1923, čís. 99 sb. z. a n., nevčasné a neúplné splnění potvrzeného vyrovnání dlužníkem zrušuje pro všechny věřitele ve vyrovnání poskytnutou slevu a ostatní výhody. Ale první soud přehlédl, že nucené narovnání uzavřeno bylo dne 24. dubna 1924 před sedrií v Košicích s tím, že dlužník se zavazuje, počínajíc dnem 1. září 1924, platiti věřitelům 40% jejich požadavků pod ztrátou lhůt a oživení původní pohledávky. Platí tedy pro nucené vyrovnání předpisy, platné na Slovensku. Avšak ustanovení vyrovnacího řádu ze dne 10. prosince 1914, čís. 337 ř. zák., doplněné v §u 57 zákonem ze dne 26. dubna 1923, čís. 99 sb. z. a n. větou, že to, co platí v §u 57. vyrovnacího řádu, platí i, nesplnil-li dlužník včas a plně potvrzeného vyrovnání — neplatí dle článku IV. téhož zákona pro Slovensko. Neplatí-li tedy třetí věta tohoto zákona na nucené narovnání, které dlužník uzavřel před sedrií Košickou, nelze z ustanovení článku III. vyvozovati pro vymáhající stranu (žalovaného) právo na vedení exekuce pro obživení celé pohledávky z důvodu neplnění včasného a plného.

N e j v y š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y:.

Sporné věci nedostalo se v odvolacím rozsudku právního posouzení správného. Žalobce založil svou žalobu podle §u 36 čís. 1 ex. řádu na tvrzení, že se podle nuceného narovnání, schváleného Košickou sedrií dne 24. dubna 1924 zavázal, zaplatiti na úplné vyrovnání pohledávek věřitelů 40%, počínaje dnem 1. září 1924 prvního dne každého měsíce splatných ve dvanácti stejných lhůtách pod následky ztráty lhůt a obživením původní pohledávky. Že těchto lhůt sice nedodržel, poněvadž platil na poštovním úřadě v Košicích složenkou poštovního a šekového úřadu ve dnech 3. září 1924, 3. října 1924, že se zpozdil tedy zcela nepatrně, ale že opozdění nemůže při posouzení otázky obživení celé pohledávky přicházeti vůbec a zvláště z toho důvodu v úvahu, poněvadž žalovaná firma přijala opozděné placení bez námitek. Odvolací soud uznal, že je žaloba důvodna z té příčiny, poněvadž sedrií schválené nucené narovnání dlužno posuzovati podle předpisů o nuceném vyrovnání platných pro Slovensko, že tedy nelze o něm použití předpisů §u 57 vyrovnacího řádu ze dne 10. prosince 1914, čís. 337 ř. zák. ve znění zákona ze dne 26. dubna 1923, čís. 99 sb. z. a n., poněvadž tento zákon podle IV. článku neplatí pro Slovensko. Leč přehlédl odvolací soud, že na Slovensku je to, co posléze citovaný zákon nařizuje, již dávno platným právem a také přehlédl, že otázka obživení celé původní pohledávky právě podle práva, platného na Slovensku, ale v první řadě musí býti posuzována podle schváleného nuceného narovnání. Podle tohoto narovnání muselo býti placeno počínajíc dnem 1. září 1924

prvého dne každého měsíce pod následky ztráty lhůt a obživením původní pohledávky. Poněvadž žalobce platil na poštovním úřadě v Košicích složenkou poštovního a šekového úřadu ve dnech 3. září 1924 a 3. října 1924, platil opožděně, proto obživla se ztrátou lhůt celá pohledávka dovolatelky. Okolnost, že dovolatelka přijala opožděné plnění, nemůže býti posuzována jako vzdání se práv tímto opožděným placením dovolatelce vzešlých, zvláště když dala exekučním návrhem ze dne 29. října 1924 zřetelně na jevo, že se nevzdala těchto práv, nýbrž naopak je uplatňuje.

Čís. 5298.

Oddělovací práva, obživlá zrušením vyrovnání, nezaniknou, i když bylo ve lhůtě čtrnáctidenní znovu zahájeno vyrovnací řízení.

(Rozh. ze dne 22. září 1925, Rv II 585/25.)

Žalovaný nabyt dne 13. června 1924 exekučního zástavního práva k žalobcovým movitostem ku vydobytí pohledávky 4.003 Kč. Dne 19. července 1924 bylo zahájeno o žalobcově jmění řízení vyrovnací, jež bylo dne 30. listopadu 1924 zastaveno dle §u 50 čís. 2 vyr. ř., avšak dne 6. prosince 1924 bylo zavedeno nové vyrovnací řízení. Dne 16. března 1925 uplatil žalobce na pohledávku žalovaného 1358 Kč. Žalovanému bylo pak dne 9. dubna 1925 povoleno dražební řízení. Žalobce domáhal se v žalobě, o niž tu jde, by bylo uznáno právem, že nárok žalovaného zanikl soudním potvrzením vyrovnání dne 27. února 1925 a že se povolení exekuce zrušuje, jelikož zástavní právo, vzniklé dne 13. června 1924, zaniklo zavedením vyrovnacího řízení dne 13. července 1924, zastavením tohoto vyrovnacího řízení sice oživilo, avšak vzhledem na vyrovnací řízení, zahájené dne 6. prosince 1924 do 14 dnů po zastavení prvního vyrovnacího řízení opět znovu zaniklo. Neboť tytéž důvody, které platí pro zrušení exekučního práva zástavního v řízení úpadkovém, platí také pro řízení vyrovnací a platí § 2 (2) konk. ř. obdobně i zde. **Procesní soud první stolice** uznal podle žaloby. **Důvody:** Soud se připojuje k vývodům žalující strany, podle kterých ustanovení §u 2 (2) konk. ř. platí obdobně také pro opětně povolené vyrovnací řízení, když do 14 dnů po zastavení dřívějšího vyrovnacího řízení se povolí opětně vyrovnací řízení, jak tomu jest v souzeném případě, při čemž jest lhostejno, z jakých důvodů se stalo zastavení dřívějšího vyrovnacího řízení. Pro tento výklad mluví nejenom ustanovení §u 12 a 63 vyr. ř., nýbrž také pamětní spis k vyrovnacímu řádu, který uvádí, že tytéž důvody, které platí pro zrušení exekučního práva zástavního v řízení úpadkovém, platí také pro vyrovnací řízení. Poměr mezi vyrovnacím řízením a úpadkovým řízením jest zákonem tak upraven, že vyrovnací řízení má přednost. Kdyby však exekuční práva zástavní zanikla pouze při vyhlášení úpadku, ve vyrovnacím řízení však by zůstala v platnosti, měli by všichni věřitelé, nemající exekučních přednostních práv z posledních 60 dnů, a to jest zpravidla větší počet věřitelů, valný zájem na znemožnění vyrovnání a prohlášení úpadku, takže nemůže býti pochyby o tom,